

РЕШЕНИЕ

№ 4102

гр. София, 19.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **5311** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.27, ал.5 от Закона за предотвратяване и установяване конфликт на интереси /ЗПУКИ/.

Образувано по жалба на С. П. С. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ №58 от 26.04.2012г. на Комисията за предотвратяване и установяване конфликт на интереси /КПУКИ/ в частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на С. С. на длъжност Директор на „Професионална гимназия по камено-обработване” ПГКО- [населено място] за това, че при упражняване на правомощията си по служба в качеството си на лице, заемащо публична длъжност е сключило трудов договор №027 от 20.09.2011г. със свързаното с него лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на закона –М. С. С. в нарушение на чл.147, ал.1, т.7 вр. с чл.124а от Закона за народната просвета и чл.3, ал.2, т.4 от Инstrukция №2 на МОНМ –нарушение на чл.8 изр.2-ро на МПУКИ.

По изложените доводи в жалбата, поддържани в съдебно заседание от адв.К. -се моли да се отмени решението. Претендират се разности.

Ответната страна оспорва жалбата, чрез юрк.Д., и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрк.възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно, жалбата му е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

На първо място в жалбата се твърди, че липсва компетентност по съображение, че жалбоподателят не е лице –заемащо публична длъжност, доколкото ПГКО не е

създадена със закон, с решение на НС или постановление на МС по смисъла на чл.3, т.23 от закона, а с Указ на Монарха през 1922г. На следващо място се твърди, че има допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото лицето е било лишено от правото да даде обяснения, предвид това, че преди изслушването –не се е запознало обстойно с преписката. Визира се също, че решението е издадено при непълнота на доказателствата. По същество се визира, че макар да е назначил сина си С. го е направил без наличието на частен интерес, който остава недоказан по делото. Излагат се и доводи за несъответствие с целта на закона.

СЪДЪТ НАМИРА, че ответникът е компетентен да постанови оспорения акт по чл.30 от ЗПУКИ. Ответникът е отразил в решението, че гимназията е създадена с Указ от 1922г., като съобразно политическото устройство на страната към тази година – Монархия, този Указ е бил на монарха. Същият е акт по смисъла на чл.3, т.23 от закона приравнен на решение на НС или постановление на МС, доколкото това са актове на институции, в които е съсредоточена законодателната и изпълнителната власт, подобно на Указа. Видно от действащата Конституция -**КОНСТИТУЦИЯ НА БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО** /

приета на 16.04.1879 г., изм., 15.05.1893 г. и 11.07.1911 г., отменена с Конституция на НРБ, приета от В. на 4.12.1947 г., обн., ДВ, бр. 284 от 6.12.1947 г./- законодателната власт принадлежи на Княза и на народното представителство /чл.9/, като Князът утвърждава и обнародва приетите от Народното Събрание закони /чл.10/, както и изпълнителната власт принадлежи на Княза /чл.12/. Следователно –указът, с който е създадена гимназията е израз на притежаваната и упражнена от Княза изпълнителна и законодателна власт- подобно на решенията на НС и постановленията на МС. Следва да се съобрази, че с постановление №302 от 07.11.2006г. на МС гимназията от държавно училище към МОН е преобразувана в училище по изкуствата към Министерство на културата /л.126-л.127/.

Съдът не споделя довода в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения. Видно от преписката с покана от 17.04.2012г. на л.70 жалбоподателят е известен за изслушване на 24.04.2012г., която е получена на 18.04.2012г..Съответно с протокол №73 от 24.04.2012г. е изслушан С. –л.104, като същият заявява, че се е запознал с твърденията в сигнала. Видно от протокола от изслушването обаче - лицето прави конкретни възражения, които присъстват и в жалбата. Подробно разяснява, че е назначил сина си, защото не е имало друг кандидат и че от практиката знае, че лицата с висше образование, отказват да работят в училището. Подчертава, че е назначил сина си като добър специалист, на срочен трудов договор, със заплата за среднист, която е 70% от тази на магистър. Пзовава се на Наредба №1за преподавателския труд от м.август 2010г., както и на ЗНП-да не направи конкурс и да избере. Не е оспорил факта, че синът му е със средно-специално образование. Подчертава, че гимназията е за камено-обработване и квалификацията, която се придобива е по тясна от Художествената академия, при която се учи да се обработва и дърво, метал и т.н., поради което едно лице –възпитаник на гимназията има повече познания и е по-добър специалист от завършилия висше образование макар и в А..

За конкретните практики в училището е разпитана св.Б. Р. –учителка по практика. Същата изнася данни, че учителят по практика е специализиран в обработката на камък, поради което до сега за такива учители са назначавани възпитаници на училището, каквато е тя, както и М. С.. Никога до сега не е имало учител завършил Художествената академия. За М. С. споделя, че е изключително талантлив, както и

сведения за това, че е добър учител дава и св.Б. Г.. За конкретни творби на С. –жалбоподателят е ангажирал доказателства. От показанията на свидетелите – не се установява специално отношение на бащата към сина, както и се установява, че назначаването му е било временно –само за конкретната учебна година.

Изложената фактическа обстановка не е спорна и същата правилно е установена от ответника, поради което не се споделя възражението за процесуално нарушение във връзка с неизяснени факти. Не се спори, че на 20.09.2011г. жалбоподателят е сключил трудов договор като директор на ПГКО със сина си М. С. С. без трудов стаж, със средно образование, на пълен работен ден, на длъжността Учител по скулптура и практика /л.34/, който е работил до 31.07.2012г. /допълнително споразумение л.35/. Видно от писмо от Директора на Дирекция „Бюро по труда”- В. –на л.59 за 2011г. не е обявено мястото в [населено място]. Не е спорно, че М. С. е завършил същата гимназия -свидетелство рег.-№95-11 от 20.06.2011г. на л.62 и диплома рег.№2337-9 от 14. №027 от 20.09.2011г. на л.63.

Констатацията по същество на ответника е, че М. С. е свързано със С. М. лице, поради което има конфликт на интереси, тъй като при подписването на трудовия договор е нарушен чл.124а от Правилника за прилагане на ЗНП и чл.3, ал.2, т.4 от Инstrukция №2 на М.- съгласно която за посочената длъжност следва да се назначи лице с висше образование. Посочено е, че не са спазени изискванията на чл.147, ал.1, т.7 от ППЗНС –вакантната длъжност да се обяви в БТ. Прието е, че с това назначение има наличието на частен интерес, който е повлиял върху обективното и безпристрастно изпълнение на задълженията на директора, тъй като го е мотивирал да направи въпросното назначение. Приема се, че ако беше обявена длъжността като свободна в БТ, то е можело да се приложи чл.8, ал.1 от Инstrukция №2 на М. да се назначи лице, което не отговаря на изискванията на срочен трудов договор. Направен е извода в заключение, че има нарушение на чл.8 пр.първо от ЗПУКИ – а именно няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Съдът от всичките възражения на жалбоподателя /част, от които се обсъдиха по-горе/- споделя възражението на жалбоподателя, че не е доказан частния интерес. Същият не се презюмира от наличието на свързаност на лицата. Конкретно видно от показанията на свидетелите, които съдът напълно кредитира- мотивът на директора е да назначи временно лице, което е компетентно, за да не остане училище без преподавател за съответната учебна година, и такова лице е конкретно синът му. Лицето е завършило същото училище, има самостоятелни творби, има изключителни отзиви за същия от св.Р., както и от св.Г.- не се установява директорът да е имал по-специално отношение към този преподавател. Следователно- няма частен интерес. Индиция за същия би било по-благоприятно отношение на С. към М., ако се твърди, че има такова, защото съгласно дефиницията частният интерес има различни проявления: той е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, като "облага" е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Следователно- за да е налице "частен интерес", трябва да съществува "облага" по смисъла на [чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ](#). Не е ясно дали ответникът приема за облага това, че М. получава заплата, която не следва да получава. В тази връзка трябва да се съобрази, че лицето не получава заплата като за лице с образователно-квалификационна степен „бакалавър” или „магистър”, а процент от същата. Какво е счел ответникът за облага – не го е дефинирал, но безспорно същата трябва да е в нарушение на закона, да е незаконна, което не е установено. Отделно посочените обстоятелства - облага и частен интерес, следва да са установени, доколкото целта на закона е да премахне възможността за незаконно обогатяване и/или получаване на нематериални облаги чрез използване на служебното положение от облагодетелствалото се лице, изпълняващо публична длъжност. В случая не е установено, че С. С. е повлиян при изпълнение на служебните си задължения от облагата, които свързаните с него лица получават. Не би се счела за нематериална облага и това, че лицето например, работейки придобива трудов стаж или увеличава престижа си, полагайки труд в посоченото училище, доколкото лицето е работило само 1 учебна година, както и е възпитаник на училището, има и утвърдена практика, с която е познат сред средите си.

Нарушението на посочените норми –само по себе си – не доказва наличието на частен интерес, като задължение на ответника е безспорно да го установи. Следва да се има предвид и по-специалните традиции на училището, което с цел да запази идентичността си- се стреми да назначава лица, които са завършили същото, но и без висше образование. Обяснението на директора е, че тези лица макар и среднисти са по-квалифицирани от лица, завършили художествената академия, защото имат тесни специални познания и умения по каменообработване. Съдът споделя тази теза вкл. наличието на изключение по чл.8, ал.1 от Инструкция №2 на М., в която хипотеза е действал жалбоподателят. Това изключение се отнася не само, когато няма първоначално кандидати, но и до явяване на кандидат отговарящ на изискванията, като по делото няма данни, въпреки, че мястото не е обявено в БТ, да се е явил кандидат със завършено висше образование в Художествената академия и да желае да работи в [населено място], поради което се приема, че жалбоподателят не е нарушил чл.3, ал.2, т.4 от Инструкция.

Следователно- има нарушение на чл.147, ал.1, т.7 на ППЗНП, но не се доказва нарушение на чл.8, изр.2-ро от ЗПУКИ, поради което жалбата е основателна и следва да се уважи, ведно с последиците- разноски на жалбоподателя, които по списък са 510лв.. По възражението за прекомерност - хонорарът от 500лв. /3 по 150лв. по Наредба №1/ е прекомерен над 450лв., поради което следва да се намали на 450лв. или общо разноски от 460лв.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

П жалба на С. П. С. от [населено място]

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪБОРЗНО РЕШЕНИЕ №58 от 26.04.2012г. на Комисията за предотвратяване и установяване конфликт на интереси /КПУКИ/ в частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на С. С. на длъжност Директор на Професионална гимназия по каменообработване- К. за това, че при упражняване на правомощията си по служба в качеството си на лице заемашо публична длъжност е сключило трудов договор №027 от 20.09.2011г. със свързаното с него лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на закона –М. С. С. в нарушение на чл.147, ал.1,

т.7 вр. с чл.124а от Закона за народната просвета и чл.3, ал.2, т.4 от Инструкция №2 на МОНМ –нарушение на чл.8 изр.2-ро на ЗПУКИ.

ОСЪЖДА ответника да заплати на жалбоподателя 510лв.разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването. Преписи.

Съдия: